

ISSN
2547-989X

Sinop Üniversitesi
Sosyal Bilimler Dergisi

Araştırma Makalesi

Sinop Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 8 (2), 934-961

Geliş Tarihi:13.06.2023 Kabul Tarihi: 14.11.2024

Yayın: 2024 Yayın Tarihi:30.11.2024

<https://doi.org/10.30561/sinopUSD.1314085>

<https://dergipark.org.tr/sinopUSD>

ELEŞTİREL GÜVENLİK PERSPEKTİFİNDEN AVRUPA'DA RADİKAL SAĞ PARTİLERİN GÖÇMEN POLİTİKASI: İTALYA'NIN KARDEŞLERİ PARTİSİ ÖRNEĞİ

Ebrar ŞEBİN*

Zafer AKBAŞ*

Öz

Avrupa ülkeleri özellikle 11 Eylül terör saldırılarından sonra göç olgusunu önemli bir güvenlik sorunu olarak algılamışlar ve göçmenleri ulusal, ekonomik, kültürel ve toplumsal güvenliklerine tehdit olarak görmeye başlamışlardır. Bu doğrultuda son dönemde oy oranlarını oldukça arttıran Avrupa'daki radikal sağ partilerin, göç olgusunu bir seçim aracı olarak kullandıkları görülmüştür. Nitekim 2022 yılında İtalya'daki başkanlık seçimlerini kazanan Giorgia Meloni liderliğindeki İtalya'nın Kardeşleri Partisi de seçim programında göçmenleri bir seçim aracı olarak kullanmıştır. Meloni, İtalya'daki mevcut göçmen problemi üzerine eğilmiş ve göçmenlere karşı dışlayıcı politikalar uygulayacağı sinyallerini vermiştir. Çalışmada Meloni liderliğindeki İtalya'nın Kardeşleri Partisi örneğinden yola çıkarak Avrupa'daki radikal sağ partilerin göçü güvenlikleştirme süreci eleştirel bir perspektiften incelenmiştir. Bu partinin seçilmesinin en önemli nedeni, Meloni'nin seçim programındaki, mitinglerindeki, hükümet programındaki ırkçı söylemleri ve başkanlığa geldikten kısa bir süre içerisinde göçmen karşıtı politikalarıdır. Bu çalışmada İtalya'nın Kardeşleri Partisi örneğinde olduğu gibi Avrupa'da göçmenlere yönelik ötekileştirici anlayışın güçlenmekte olduğu ve güvenlikleştirme kuramı bağlamında göçmenlerin güvenliklerinin ihmal edildiği, düşmanca tutulmalara maruz bırakıldığı savunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa, Göç, Göçmen, Güvenlikleştirme, İtalya, Meloni

* Doktora Öğrencisi, Düzce Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, ebrar.sebin@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-6105-7236>

* Prof. Dr., Düzce Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, zaferakbas@duzce.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-9974-5576>

Immigration Policy of Radical Right Parties In Europe From A Critical Security Perspective: The Example of the Party of Italy's Brothers

Abstract

Especially after the September 11 terrorist attacks, European countries perceived the phenomenon of migration as an important security problem and started to see migrants as a threat to their national, economic, cultural and social security. In this direction, it has been observed that radical right-wing parties in Europe, which have recently increased their vote rates considerably, have used the phenomenon of migration as an electoral tool. As a matter of fact, the Brothers of Italy Party led by Giorgia Meloni, which won the presidential elections in Italy in 2022, used immigrants as an electoral tool in its election program. Meloni focused on the current immigration problem in Italy and signaled that she would implement exclusionary policies against immigrants. In this study, the process of securitization of migration by radical right-wing parties in Europe is examined from a critical perspective based on the example of the Brothers of Italy Party led by Meloni. The most important reason for the election of this party is Meloni's racist discourses in his election program, rallies, government program and his anti-immigrant policies shortly after he took office. In this study, it is argued that, as in the case of the Brothers of Italy Party, the marginalizing understanding of immigrants is strengthening in Europe and in the context of securitization theory, the security of immigrants is neglected and they are subjected to hostile treatment.

Keywords: Europe, Immigration Migrant, Securitization, Italy, Meloni

Giriş

Göç insanlığın kendisi kadar eski bir kavramdır. Fakat Soğuk Savaş'ın ardından bu kavramın kapsamı ve sonuçları oldukça genişlemiştir. Küreselleşmeyle birlikte fırsatlar artmış, ulaşım daha düşük maliyetli hale gelmiştir. Bu nedenle çok sayıda insan göç etme fırsatını yakalamıştır. Göçmenlerin bir kısmı anavatanına yakın kalırken, bir kısmı ise Batı Avrupa ve Kuzey Amerika'yı tercih etmiştir.

Batı Avrupa ülkeleri İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, öncelikle ekonomik temelli olmak üzere birçok kitlesel göç hareketleri ile karşı karşıya kalmıştır. Avrupa ülkeleri tarafından bu göç dalgaları ilk etapta kabul edilebilirken özellikle 11 Eylül terör saldırısından sonra bir tehdit olarak görülmeye başlanmıştır. Dolayısıyla Avrupa ülkeleri son yıllarda göçe güvenlik perspektifinden bakmışlar ve göçmenler üzerinden dışlayıcı söylemler üretmişlerdir. Avrupa ülkelerinin göçmenlere karşı bu dışlayıcı politikalarını sadece yabancı düşmanlığı ile açıklamak bu sorunu oldukça basite indirgemek olacaktır. Bu noktada bu çalışmanın temelini oluşturan İtalya'daki

“İtalya’nın Kardeşleri Partisi’nin (*Fratelli d’Italia- Fdl*)” göçmen karşıtlığı, birçok aktörün farklı düzeydeki etkileriyle analiz edilmiştir.

1990’lı yılların ortalarından itibaren göçmen karşıtı partilerin Avrupa ülkelerindeki seçmenler tarafından karşılık bulmaya başlaması, ilk aşamada uluslararası kamuoyunda şok etkisi yapmıştır. Fakat özellikle Arap Baharı sonrasında bu durum daha kabul edilebilir hale gelerek göçün her türüsüne karşı çıkılması gerekliliği konusunda Avrupa ülkeleri arasında bir fikir birliği ortaya çıkmıştır. Böylelikle göç, artık Avrupa ülkeleri tarafından bir güvenlik konusu olarak ele alınmaya başlanmıştır.

Bu çalışmada da genel olarak radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemlerinde kullandıkları güvenlik temaları, Fdl’nin göç karşıtı söylemi üzerinden incelenmektedir. Bu analiz için Kopenhag ekolünün literatüre kattığı güvenikleştirme kuramından hareket edilmiştir. Bu parti inceleme için seçilirken seçim başarıları, hükümet ve parti programları odak noktası seçilmiştir.

Mevcut literatür incelendiğinde Avrupa’daki radikal sağ partilerin göçü temelde dört ana güvenlik temasını kullanarak güvenikleştirdikleri gözlemlenmektedir. Bu güvenlik temaları; *ulusal güvenlik, ekonomik güvenlik, kültürel güvenlik ve toplumsal güveniktir*. Dolayısıyla çalışmada Fdl özelinde Avrupa’daki radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemleri bu güvenlik temaları çerçevesinde analiz edilmiştir. Çalışmada Meloni’nin göçü güvenikleştirme sürecini açıklamak için Fdl’nin hükümet ve parti programlarından, seçim afişlerinden ve kampanyalarından yararlanılmış, Meloni’nin göçmen konusunu güvenikleştirdiği ve bu kapsamda göçmenlere karşı sert tedbirlerin alınmasını meşru gösterdiği iddia edilmiştir.

1. Güvenikleştirme Kavramı ve Göç Olgusunun Güvenikleştirilmesi

İkinci Dünya Savaşı’ndan Soğuk Savaş döneminin sonuna kadar uluslararası sistemdeki güvenlik çalışmalarında çoğunlukla askeri meselelere ve devletlerin hayatta kalmalarına odaklanan teorilerin hâkîm olduğu görülmektedir. Fakat, bu geleneksel teoriler, Soğuk Savaş dönemi sonrasında eleştirilmeye başlanmıştır.

Eleştirel teoriler tarafından güvenliğin sadece devlet bazında düşünülmemeyeceği iddia edilmiş ve güvenlik kavramının derinleştirilmesi gerekliliğine vurgu yapılmıştır. Güvenliğin referans nesnelere sadece devletler olamayacağı iddia edilmiş ve bu bağlamda bireylerin güvenliği ön plana çıkmaya başlamıştır. Güvenlik gündemi genişlemiş ve güvenlik politikalarında değişim sürecine gidilmiştir (Tokatlı, 2023: 904). Bu doğrultuda eleştirel teoriler tarafından güvenliğin sadece askeri konuları içermediğini göç, salgın hastalıklar, uyuşturucu ve insan ticareti, çevre sorunları, etnik çatışmalar gibi birçok konunun da güvenliğin alanına dahil olması gerektiği belirtilmiştir.

Yukarıda bahsedilen güvenlik tanımının ve aktörlerinin geliştirilmesinde Kopenhag, Aberystwyth ve Paris Ekolü'nün etkisi çok büyük olmuştur. Bu bağlamda Kopenhag ekolünün öncüleri olan Barry Buzan, Weaver ve Wilde 1990'lı yılların başında literatürde büyük yankı uyandıran güvenlikleştirme kavramını oluşturmuşlardır. Kopenhag Ekolü güvenlikleştirme kavramını bir söz edilişi, bir konunun varoluşsal bir tehdit olarak söylemsel inşası olarak tanımlanmaktadır. Buna göre, çeşitli aktörler güvenliğin tanımını inşa ederken, bu inşa sürecinden tehditler oluşturmaktadır. Sonucunda çeşitli aktörler bu durumu gücün bir aracı olarak kullanmaktadır (Buzan, Weaver ve Wilde, 1991: 47-50). Dolayısıyla güvenlik kavramı bizzat aktörler tarafından oluşturulan bir kavramdır

Buzan, Weaver ve Wilde (1991: 213) güvenlikleştirme kavramını bir konuyu politika üstü olarak çerçeveleyen siyasallaşmanın aşırı bir versiyonu olarak tanımlamaktadır. Dolayısıyla Kopenhag Ekolü güvenlikleştirme kavramını, konunun çözümü için acil önlem gerektiren ve siyasi sürecin normal sınırları (demokrasi, müzakere vb.) dışında hareketleri meşru kılan bir dış tehdit olarak görmektedir. Daha açık bir ifadeyle, Kopenhag Ekolü güvenlikleştirmeyi, alımlayıcı veya dinleyici kitleyi ikna etmek amacıyla, belirli bir gelişmeyi sertlik yanlısı politikalar (askeri müdahale, sıkı yönetim vb.) oluşturmayı hak edecek kadar tehdit oluşturduğunu iddia eden bir süreç olarak tanımlamaktadır (Balzacq, 2000: 9).

Bir konunun güvenlikleştirilebilmesi için alımlayıcı kitlenin yönetici aktörler tarafından olağan dışı önlemlerin alınmasına ikna edilmesi ve rıza göstermesi gerekmektedir. Yönetici aktörler bunu zorla veya rıza yoluyla gerçekleştirebilir. Yönetici aktörler tarafından alımlayıcı kitlenin ikna edilmesi sonucunda güvenlikleştirme süreci gerçekleştirilebilir. Kopenhag Ekolü güvenlikleştirme kavramına olumsuz bir perspektiften bakmaktadır. Çünkü bir konu güvenlikleştirme sürecine girerse, otorite sorunu meydana gelebilir. Bu kapsamda yöneticiler tarafından özgürlüklerin kısıtlanması, askeri önlemlerin alınması, demokrasinin sınırlandırılması gibi politikaların uygulanması meşru gösterilebilir. Kopenhag Ekolü’nün güvenlik kavramına karşı bu olumsuz bakış açısı sonucu, literatürde “*güvenlik dışılaştırma*” adlı bir kavram doğmuştur. Güvenlik dışılaştırma, sorunların güvenlik alanından çıkartılarak normal politika süreçlerine dönmesini ifade etmektedir. Böylelikle sorunlar, demokrasi ve tartışmanın mümkün olduğu normal politika alanında çözümlenebilecektir (Miş, 2011: 351).

Son yıllarda Avrupa’da güvenlikleştirilen konuların başında göç ve göçmen sorunu gelmektedir. Avrupa’daki radikal sağ partiler, göçmenleri ülkelerin güvenliklerini etkileyen önemli bir sorun haline getirmek istemiş ve bu doğrultuda önemli seçim başarıları kazanmaya başlamışlardır. Çünkü radikal sağ partilere göre bu sosyal hareketlilik süreci, toplumların gündelik yaşamlarında, kültürlerinde, geleneklerinde değişime ve dönüşüme neden olmaktadır (Demir, 2018: 268). Bu bağlamda Avrupa’da göç konusu, “*X toplumu, Y insan akını tarafından istila ediliyor veya seyretiliyor; X topluluğu eskisi gibi olmayacak, çünkü nüfusu başkaları oluşturacak; X kimliği, nüfusun bileşimindeki bir değişiklikte değişiyor*” gibi söz edilmeleriyle güvenlik konusunu haline getirilmektedir (Buzan, Weaver ve Wilde, 1991:121).

Güvenlikleştirme sürecinde, toplumun içerisinde yaşadığı koşullar da göçün güvenlik konusu haline gelmesine zemin hazırlamaktadır. Örneğin 11 Eylül terör saldırıları, Avrupa’daki finansal krizler ve onun meydana getirdiği işsizlik problemi gibi gelişmeler göçün toplumsal ve ulusal güvenlik konusu haline dönüşmesinin

nedenlerinden olmuştur. Devletler kötüleşen ekonomi, işsizlik, artan terör ve suç olayları gibi durumlardan sorumlu olarak göçmenleri hedef almakta ve onları kolaylıkla günah keçisi olarak göstermektedirler. Bu bağlamda Avrupa siyasetindeki ilk radikal dalgalanma 11 Eylül terör saldırısı ardından Fransa'da yapılan başkanlık seçimlerinde Jean-Marie Le Pen liderliğindeki "Front National'in" partinin ikinci tura kalmasıyla gerçekleşmiştir. Bu parti özellikle siyah ve Müslüman göçmenlere karşı kullandığı nefret söylemleri ile yerel seçimlerde büyük oranda sandalye elde etmiştir (Yıldırım, 2017: 62).

Bütün bunlardan hareketle, göç konusunun Soğuk Savaş dönemi sonrasında güvenlik konularına dahil edildiği söylenebilir. Bu dönemden önce göç, çoğunlukla güvenlik alanı dışında tutularak insani müdahale gerektirecek bir konu olarak kabul görmüştür. Fakat özellikle son dönemlerde Avrupa'daki radikal sağ partiler tarafından göç bir güvenlik meselesi olarak algılamakta, buna dair politika önerilerinde ve politik söylemlerde bulunmaktadır.

Güvenikleştirici aktörler, güvenikleştirme sürecini gerçekleştirmek amacıyla söylem aracını kullanmaktadırlar. Söylem aracı, güvenikleştirici aktörün güvenlik temalarını dinleyiciye aktarım için güvenikleştirme sürecinde kullandığı araçlardır (Mandacı ve Özerim, 2011: 111). Seçim programları, seçim afişleri, hükümet ve parti programları gibi somut çıktılar söylem aracının en önemli örneklerindendir. Örneğin güvenikleştirici aktörler göçü kültürel güvenliklerine bir tehdit olarak sunduklarında; demografik yapı, kimlik ve homojen ulus gibi kavramları ekonomik güvenliklerine bir tehdit olarak sunduklarında; ülke istihdamı, işsizlik ve genç istihdam gibi kavramları toplumsal ve ulusal güvenliklerine bir tehdit olarak sunduklarında; terörizm, aşırıçılık, ulusal güvenlik gibi kavramları kullanmaktadırlar. Bu bağlamda Fdl partisi lideri Meloni'nin söylemlerinde de göç ve göçmen konusu ile *ulusal, ekonomik, kültürel ve toplumsal güvenlik* arasında bağlar kurulduğu görülmektedir.

2. Göçmenler Devletlerin Ulusal Güvenliğini Tehdit Ediyor Mu?

Uluslararası göç ve uluslararası güvenlik birbirlerinden ayrı düşünülmemeyen kavramlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Göç, özellikle kriz dönemlerinde, insan hareketliliği yoğun ve kontrolsüz bir hal aldığından dolayı devletler için başlı başına bir ulusal güvenlik tehdidi olarak algılanmaktadır. Bu doğrultuda devletler radikal şiddet, ırkçılık, yabancı korkusu başta olmak üzere sosyal, ekonomik ve siyasal birçok tehditle karşı karşıya kalmaktadırlar. Dolayısıyla özellikle radikal sağ partiler göçü, ulusal güvenlik temelinde sosyal istikrarlarına, demografik ve ekonomik güvenliklerine, kültürel kimliklerine, sosyal güvenlik sistemlerine, refah devleti felsefelerine ve iç güvenliklerine tehdit olarak algılamaktadırlar (Şener, 2017: 2). Bu durumun etkilerinin Avrupa siyasetine de yansıdığı gözlemlenmektedir. İtalya’da 2018 seçimlerinden önce Lega Per Salvini Premier Partisi lideri Salvini’nin oy oranını arttırmak için “*Önce İtalyanlar (Prima Gli Italiani)*” (Gallici, 12 Ağustos 2022) sloganını kullanması bu duruma güzel bir örnektir. Salvini, göçmen karşıtlığını daha fazla ileri götürerek görevde kaldığı 2018 ve 2019 yılları boyunca, göçmenlerin ülke topraklarına girişini engelleyen yasalar çıkarmıştır. Salvini, göçü güvenlikle bağdaştırmış, göçmenlerin insani koruma statüsünü görmezden gelmiştir. Salvini uygulamalarıyla göçmenleri yasa dışı konuma getirmeyi amaçlamış ve göçmenlerin sivil toplum örgütleri tarafından kurtarıldıklarında dahi karaya çıkışına izin vermemiştir (Yavaş, 26 Eylül 2022). Fakat gerçekte göçmenlerin bir ülkedeki aşırılığın nedenleri olmadığı görülmektedir. Bununla birlikte radikal sağ partiler ulusal güvenlik adı altında göçmen karşıtı politikalarla 1980’li yıllardan bu yana önemli seçim başarıları elde etmişlerdir (Mudde, 2011: 1-2). Esasen ulusal güvenlik kavramı da tartışmaya açık bir kavramdır. Zaman zaman bu kavramın birtakım göçmen karşıtı politikaların uygulanması için araç olarak kullanıldığı da ifade edilebilir. Avrupa’daki sağ partilerin aynı yöntemi izlediği görülmekte, Salvini, Wilders, Le Pen, Orban ve Meloni gibi liderlerin aynı söylemlerden beslendiği anlaşılmaktadır.

Radikal sağ partiler ulusal güvenlik adı altında bu olguyu ayrıştırıcı kılan iki unsuru kullanmaktadırlar. Bunlar etnik-milliyetçi şovenizm ve yerliliktir. Ulusa yönelik bir tehdit mitinin teşvik edilmesi, düşmanca bir komplo fikrinin öne sürülmesi ve ulusal geçmiş ve şüpheli olayları yüceltmeye yönelik ısrarlı eğilim olmak üzere etnik milliyetçi şovenizmin üç temel özelliği vardır (Ramet, 1994: 125). Yerlilik ise yabancı düşmanlığı ile aşırı milliyetçiliği içerisine alan bir ideolojidir. Bu ideoloji, yerli olmayan kişi ve düşüncelerin homojen ulus devlete tehlike oluşturduğunu savunmaktadır. Ulusal güvenlik terimi üzerine kurulu olan yerlilik ideolojisi, tüm güvenlik temalarını içinde barındıran bir düşünce tarzı olarak kabul edilebilir. Yerlilik düşüncesinde, vatandaşlık kavramı ve vatandaşlık edinimi çok önemli iki unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu noktada radikal sağ partiler, vatandaşlık hakkının verilmesi konusunda oldukça hassas davranmakta ve özellikle göçmenlerin homojen ulus devlete dahil olmasını sorgulamaktadırlar (Mandacı ve Özerim, 2013:112).

Radikal sağ partiler, göçlerin ülkelerin iç düzenlerini ciddi bir biçimde etkilediğini, geleneksel kurumsal yapılara meydan okuduğunu, mevcut sosyal düzenleri değiştirdiğini, entegrasyon ve bölünmeyle ilgili güçleri yeniden harekete geçirdiğini savunmaktadırlar (Erdoğan, 2013: 282). Dolayısıyla Avrupalı devletler göçmen olgusunu bahsedilen konular düzeyinde şekillendirerek güvenlik perspektifinden bakmaktadırlar. Bu nedenle zaman içerisinde göçmen sorununa karşı etkili önlemler alabilmek için ortak politikalar geliştirmeyi amaçlamışlardır. Bu kapsamda 1986 yılında Avrupa ülkeleri tarafından Avrupa Tek Senedi'nin¹ imzalanmasının ardından dış sınırların kontrolünün güçlendirilmesi gerekliliği ilk adım olarak tanımlanabilmektedir. Zira serbest dolaşımdan sadece yasalara uyan kişilerin faydalanması beklenmemiş aynı zamanda teröristlerin, uluslararası suç örgütlerinin, sığınmacıların ve göçmenlerin yasa dışı ve suç teşkil eden faaliyetlerini de kolaylaştıracağı tahmin edilmiştir. Taraflar, göçmenlik ve güvenlik alanında ortak sınırlarda kontrollerin gevşetilmesinden doğabilecek olumsuz sonuçlardan kaçınmak için vize politikalarını mümkün olan en kısa sürede yakınlaştırmaya çalışmışlardır

(Huymans, 2000: 753). Bu anlamda dış sınırların kontrolünü sıkılaştırarak bu alanda yeni düzenlemeler getirmeyi amaçlamışlardır. Bu da Avrupa topluluklarının iltica ve göç politikalarını daha sıkı hale gelecek şekilde yeniden belirlemeyi gerektirmiştir (Güleç, 2015: 85). Dolayısıyla Avrupa ülkeleri yasa dışı göçün kontrol altında tutulması, yasal göçün düzenlenmesi, sınır kontrollerini daha etkili bir şekilde yerine getirilmesi konusunda etkili adımlar atmaya başlamışlardır (Can ve Arıner, 2012: 14).

Avrupa’daki radikal sağ partiler, özellikle mülteci krizinin patlak verdiği 2015 yılından itibaren Avrupa ülkelerinin göç konusundaki bu ortak tutumuna meydan okumaya başlamışlardır. Nitekim 2015 yılında Macaristan Başbakanı Viktor Orbán, Sırp ve Hırvat sınırlarını kapatmak, dikenli teller örmek gibi katı göçmen karşıtı politikalar uygulayarak Avrupa’nın en sıkı göçmen karşıtı liderlerinden biri haline gelmiştir. Orbán, mülteci krizinin başından beri hem ulusal hem de uluslararası düzeyde göçmen karşıtı kampanya yürütmüştür. Orbán, göçmenlerin Macar halkının işleri ve geçim kaynakları için bir tehdit oluşturduğunu, artan terör eylemlerinin ve cinsel tacizlerin nedenleri olduğunu belirtmiştir. Orbán, Paris’te gerçekleşen terör saldırısını AB’nin kötü göçmen politikasına bağlamış ve Macaristan’ın daha sert göç politikası geliştirmesi gerektiğini belirtmiştir (Tok, 2017: 89-92).

Tüm bu çerçevede Fdl’nin göç karşıtı politikaları incelendiğinde partinin “İtalyan Ulusu” kavramını korumaya dayandırılmakta olduğu görülmektedir. Meloni seçim kampanyalarında göçmen konusuna çok önem vermiş ve göçmenlerin İtalya’nın ulusal güvenliğine zarar verdiğini iddia etmiştir. Meloni göçmenlerle ilgili olarak hükümet programında şu ifadeler yer vermiştir:

“Güvenlik, bir arada yaşamın temelidir ve gelişme ve refahı garanti etmektedir. İtalya giderek güvensizleşmektedir. Eski ve yeni suç biçimleri arasında, İtalya giderek daha güvensiz hale gelmektedir. Yasadışı göç, vatandaşların güvenliğini ve yaşam kalitesini tehdit etmektedir. Şehirlerimiz harap ve yaşanmaz hale

geldi. Sınırlarımız içinde yasallığı garanti altına almak, topraklarımızı yeniden geliştirmek ve ulusal sosyal ve ekonomik dokuyu güçlendirmek için güçlü bir siyasi değişime ihtiyaç vardır. Bu anlamda “Güvenli Sokaklar Operasyonu” güçlendirilmeli ve mahalle polisi yeniden görevlendirilmelidir” (Fdl, Il Programma Pronti A Risollevere Italia, 25 Eylül 2022: 31).

Meloni'nin hükümet ve parti programında belirttiği bu ifadeler sonucunda, göçmen politikasını insani boyutta değil İtalya'nın ulusal güvenliği boyutunda şekillendireceği düşünülmektedir. Öte yandan İtalyan halkının da göçe dair en başta sahip olduğu çekince, suç oranlarının artacağına dair duydukları korkudan kaynaklanmaktadır. Seçim döneminde yapılan anketlerde İtalyanların yaklaşık yüzde 53'ü bu endişeleri belirtmiş, bu oran Fdl seçmenleri arasında yüzde 76 seviyelerine çıkmıştır (Perspektif, 23 Eylül 2022). Dolayısıyla Meloni'nin seçim programının merkezine göçmen konusunu koyması İtalyan halkının çoğunluğu tarafından kabul görmüş gözükmektedir. Zira Meloni yönetime geldikten kısa bir süre sonra, düzensiz göç konusunda daha sert politikalar uygulamaya başlamıştır. Meloni, 4 Kasım'da çıkardığı kararname ile Akdeniz'de yakalanan göçmenlerin gemilerle doğrudan İtalyan kara sularından ayrılmasını içeren kararı uygulamaya koymuştur (Euronews, 11 Kasım 2022). Ayrıca Meloni, ülkede doğan çocuklara vatandaşlık verilmesine ciddi bir biçimde karşı çıkmış, İtalya'ya Libya'dan gelen göçmenleri durdurmak için Libya'nın deniz ablukasına alınması gerektiğini belirtmiştir (Pınar, 5 Ekim 2017). Ayrıca parti programında, insan kaçakçılığını durdurmak için sınır kontrolü ve inişlerin engellenmesi ile yeni Göç ve İltica Paktı ile AB tarafından talep edildiği gibi ulusal ve Avrupa sınırlarının savunulması gerekliliğine vurgu yapmıştır (Fdl, Programma Elettorale Del Movimento Politico, 2022).

Meloni'nin, AB'nin Libya hükümetlerini iş birliği yapmaya ikna etmesi ve göçmenlerin sınırlara varmasını engelleyecek anlaşılmış bir deniz ablukasının etkinleştirilmesi için müzakereler başlaması yönünde yoğun ısrarları mevcuttur

(Loguercio, 11 Ağustos 2022). Meloni’nin göçmenler hakkındaki bu önerileri uluslararası hukukla bağdaşmadığından dolayı birçok kişi tarafından eleştirilmiştir. Meloni 2022 yılında yayınladığı belgede, partinin savaş amaçlarıyla ilgili olarak bir “deniz ablukası” tanımı benimsemediğini bu ablukanın Libyalılarla anlaşma ve iş birliği içinde yapılan ayrılma yasağı anlamına geldiğini belirtmiştir (Navale, 2022: 3).

Partinin göçü ulusal güvenlik teması içerisinde çerçeveleme sürecinde, vatandaşlık edinimi, ulusal kimlik, İtalya yurtseverliği ve toprağı, İtalya’nın demografik yapısı temel alt olguları olduğu gözlemlenmektedir. Bu doğrultuda Meloni, göçü İtalya’nın ulusal güvenliği ile özdeşirmektedir. Bu anlamda İtalya’da vatandaşlığa geçiş kurallarının daha fazla sıkılaştırılmış ve yerli olmayan kesim siyasal yaşamdan dışlanmıştı. Ayrıca yasa dışı göçün engellenmesi, ülkede suç işlemiş yabancıları geri gönderme politikasının canlandırılması ve ilticanın zorlaştırılması Meloni'nin en önemli parti politikalarından olmuştur (Guida, 14 Ekim 2022).

3. Göçmenler Devletlerin Ekonomisi İçin Bir Yük Mü?

Avrupa’daki radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemlerinde kültür ve ulusal güvenlik kadar ekonomik faktörler de ön plana çıkmaktadır. Daha spesifik olarak, göçmenler yasal haklarından farklı olarak, sosyal yardım ve refah hükümlerine ilişkin hiçbir meşru hakka sahip değillermiş gibi görülmektedir.

Avrupa’daki radikal sağ partiler, 1970’lerin başından beri art arda gelen ekonomik durgunluklar ve işsizlikteki artışın bir sonucu olarak göçmenleri ülkelerin ekonomik güvenliklerine tehdit olarak sunmaya başlamışlardır. Bu durum göçmenleri işgücü piyasasında ulusal vatandaşlara ve sosyal malların dağıtımında rakiplere dönüştürmüştür. Bu, giderek daha açık bir şekilde refah şovenizm iddiasının güçlenmesiyle veya sosyal malların dağıtımında ulusal vatandaşlara ayrıcalık tanınmasıyla sonuçlanmıştır. Refah şovenistleri için göçmenler sadece rakip değil, aynı zamanda sosyo ekonomik hakların gayri meşru alıcıları veya talep edenleridir (Huymans, 2000: 767).

Göçmenler, özellikle ekonomik istikrarsızlık yaşayan ve siyasi çalkantıları olan ülkelerde güvenlik tehdidi olarak görülmektedirler. Çünkü göçmenler halihazırda kıt olan iş imkanlarını, kamu hizmetlerini ve sosyal güvenlik alanında mevcut talebi arttırmaktadır. Böylelikle mevcut ülke vatandaşları ile göçmenler arasında rekabet yükselmektedir (Wood ve Demko, 1994: 157). Özellikle düşük vasıflı işlerde bu durum daha fazla görülmektedir. Göçmenler çoğunlukla gittikleri ülkelerde kayıt dışı, düşük vasıflı işlerde çalışmaktadırlar. Bu, çeşitli ekonomik güvensizliklerin doğmasına neden olmaktadır. Mültecilerin daha az ücretle çalışmak zorunda kalmaları nedeniyle işverenler yerli işçiler yerine göçmenleri çalıştırmayı tercih etmektedirler. Dolayısıyla bu durum maaş ve iş olanakları üzerinde olumsuz bir etki doğurmaktadır. Bu dinamik düşük vasıflı iş gücünü oluşturan yerli vatandaşlar ile göçmenler arasında gerileme neden olmaktadır (Küçük, 2021: 26). Bu kapsamda yerli halkın, göçmenlerin işlerini elinden aldıkları yönündeki şikayetlerin arttığı gözlemlenmektedir. Özellikle işsizlik oranı yükseldikçe, göçmenler kolaylıkla günah keçisi olmakta ve göç ve iltica politikaları yerel, ulusal güvenlik konuları haline gelmektedir (Wood ve Demko, 1994: 167). Dolayısıyla Avrupa topluluklarının, göçmen politikasının özünde ekonomik paylaşım kavgası olduğunu gösteren birçok kanıt bulunmaktadır. Özellikle 1990'lı yıllarda Batı Avrupa'daki işçi sınıfının radikal partilere önemli oranda oy vermeleri bu tezin haklılığını ortaya çıkarmaktadır (Mandacı, 2012: 49). Bu anlamda aşırı sağ partilerin iktidara gelemese de ülke siyasetini etkilediği görülmektedir. Bu duruma verilebilecek en iyi örneklerden biri Macaristan milliyetçiliğini savunan Jobbik Partisi'dir. Bu parti göçmen karşıtlığını kullanarak oy oranlarını yükseltmeyi amaçlamıştır. Bu anlamda bu partinin göç ve göçmen karşıtı politikalarının temellerinden birini de ekonomi konusu oluşturmuştur (Aras ve Sağıroğlu, 2018: 69). Bu parti ulusal ekonominin güçlendirilmesi, çok uluslu şirketlerin azaltılması ve Romanlar'a yapılan sosyal yardımlara son verilerek gerçek Macar öğrencilere yardımların artırılması yönünde söylemlerde bulunarak diğer hükümetlerin göçmenler üzerindeki politikalarını etkilemeyi başarmıştır (Yıldırım, 2017: 67).

Tüm bu çerçevede Fdl’nin göçmen politikası incelendiğinde, Meloni, hükümet programında İtalya’nın mevcut ekonomik koşullarına dikkat çekmiş ve bu kapsamda göçmenlerin artık bir yük olduğunu belirtmiştir (Fdl, Il Programma Pronti A Risolvere Italia, 25 Eylül 2022: 32). Bu nedenle Meloni seçim kampanyasında göçmenlerin artık seçmeli bir şekilde karaya ineceğini söylemiştir. Meloni, İtalya’daki işsizlik sorununa vurgu yapmış, göçmenlerin mevcut iş ücretlerini düşürdüğünü açıklamıştır. Dolayısıyla Meloni’nin göçmen karşıtı politikalarının temellerinden birini de ekonomi oluşturmuştur. Kuşkusuz bu sorunlar seçmenlerin tercihlerine de yansımıştır. Meloni’ye verilen desteğin büyük bir bölümü göçmenlerin yoğunlukta olduğu sanayileşmiş Kuzey’deki bölgelerden gelmiştir. Fakat reel politığe bakıldığında göçmenlerin İtalya için büyük bir ekonomik potansiyel olduğu görülmektedir. İtalya inşaat, tarım ve ev hizmetleri gibi düşük vasıflı işlerde çalıştırmak için göçmenlere büyük ölçüde muhtaçtır. Göçmenler, İtalya’nın iş gücü piyasasında oldukça fazla çalışmaktadır. Bu kapsamda Avrupa’daki birçok radikal sağ parti her ne kadar göçü bir seçim aracı olarak kullansa da reel gerçekliğe bakıldığında göçmenlerin ülkenin ekonomik kalkınmasına bir engel teşkil etmediği görülmüştür (Perspektif, 23 Eylül 2022) Fakat son dönemde uluslararası sistemde meydana gelen gelişmeler sonucunda Avrupa’daki radikal sağ partilerin göç olgusunu daha fazla kullanmaya başladıkları görülmektedir. Örneğin Ukrayna-Rusya savaşıyla birlikte İtalya’nın mevcut ekonomik koşulları daha kötüye gitmiş, ülkede gıda tedarikinde birçok sıkıntılar yaşanmaya başlamıştır. Dolayısıyla bu durum ülkelerin kendi vatandaşlarını korumaya öncelik vermesi ve göçmenleri ekstra bir yük olarak görmesi sonuçlarını doğurmuştur.

Bütün bunlardan hareketle, Meloni’nin göçmen meselesini ekonomik güvenlikle özdeşleştirdiğini, sıklıkla İtalya’daki işsizlik sorununu, iş gücü ücretlerini ve iş sektörlerinin problemlerini kullandığını göstermektedir. Meloni’nin başkanlığının ilerleyen yıllarında göçmenlerin izinlerini sıkılaştırmaya yönelik

politikalar uygulaması, yalnızca düşük vasıflı geçici istihdam sağlaması ve aile birleşmelerini durdurması da beklenmektedir.

4. Göçmenler Avrupalı Kimliğini Yok Edebilir Mi?

Kültürel güvenlik kavramı, bir toplumun değişen koşullara rağmen kendine özgü karakterini dilini, kültürünü, derneklerini, kimliğini ve ulusal veya dini şemaların kalıcılığını içermektedir. Kültürel güvenlik, her toplum için temel bir endişe ve aynı zamanda mevcut koşullarda ele alınması gereken uluslararası ilişkilerin merkezi bir sorunu olarak görülmektedir (Tardif, 11 Eylül 2002).

Özellikle radikal sağ partiler kültürü korunması gereken bir varlık olarak görmektedirler. Bu noktada kültürü o ülkenin vatandaşı ile sınırlayıp genişleyebilecek tanım yapmaktan kaçınılmaktadırlar. Bu bakış açısı göçmenlerin, ev sahibi ülkenin kültürel yapısına tehdit olarak görülmesi sonucunu doğurmaktadır. Çünkü özellikle radikal sağ partiler tarafından göçmenlerin ülkedeki homojen yapıyı yok edeceği ve bu kapsamda toplumdaki kültürel değerlerin asimile olacağı algısının oluşturulması amaçlanmaktadır. Bu nedenle radikal sağ partiler göç alanında sıkılaştırıcı yasaların çıkmasını gerektiği konusunda ve aynı zamanda çok kültürlülüğe yönelik yasaların çıkmasını engellemede etkili olmaktadır (Küçük, 2013:119). Buradaki amaç ne pahasına olursa olsun kolektif kimlikleri muhafaza edebilmek ve bu anlamda kendi toplumunu, kültürünü ve yaşam biçimini yabancı müdahalelere karşı korumaktır (Betz, 2001: 393-395).

Kültürel güvenliğe yönelik en yaygın olarak görülen söylemler şöyledir: (Buzan, Weaver ve Wilde, 1997: 121).

1. *“X halkı Y halkı tarafından istila ediliyor; X toplumu eskisi gibi olmayacak, çünkü nüfusu başkaları oluşturacak; X kimliği, nüfusun bileşimindeki bir değişiklik ile değiştiriliyor.*
2. *Yatay rekabet: Burada yaşayanlar hala X halkı olsa da, komşu kültür Y'nin ağır basan kültürel ve dilsel etkisi nedeniyle yollarını değiştirecekler.*

3. *Dikey rekabet: İnsanlar kendilerini X olarak görmeyi bırakacaklar, çünkü ya bütünleştirici proje (AB, Yugoslavya gibi) ya da ayrılıkçı-bölgeci proje (Katalonya, Kürdistan gibi) onları daha geniş ya da daha dar kimliklere çekecektir.”*

Bu kimliğe yönelik üç tehdit teoride farklı olmasına rağmen, pratikte birleştirilebilir. Örneğin, göç eski bir insan hikayesidir. İnsanlar ekonomik fırsatlardan çevresel baskılara ve din özgürlüğüne kadar birçok nedenlerden dolayı bireysel olarak hareket etme kararları verebilirler. Ancak Tibet'in Çinileştirilmesi ve Orta Asya ve Baltık devletlerinin Ruslaştırılmasında olduğu gibi, devletin nüfusunu homojenleştirmeye yönelik siyasi bir programın parçası olarak da hareket edebilirler. Yatay rekabet, bir yanda büyük, dinamik kültürler ile diğer yanda küçük, anakronistik kültürler arasındaki etkileşimin istenmeyen etkilerini basitçe yansıtabilir. Ancak Japonya ve Almanya'nın Amerikanlaştırılması örneklerinde olduğu gibi işgal altındaki düşmanların yeniden oluşturulmasında ve çağdaş ticaret politikasının kültürel yönlerinde olduğu gibi kasıtlı da olabilir. Dikey rekabetin, yelpazenin kasıtlı ucunda bulunma olasılığı daha yüksektir (Buzan, Weaver ve Wilde: 1997: 122).

Aşırı sağ aktörlerin temel ideolojik ilkesinin yerlilik olduğunu düşünülmektedir. Buna göre, ülkedeki nüfus homojen olmalı ve dışarıdan gelen her türlü kirlenmeden korunmalıdır. Daha da önemlisi bu durum ırk, etnik çeşitlilik, din ve fikirler içinde geçerlidir. Bu anlamda mültecileri, ulus devletler için bir tehlike olarak görmektedir (Ellen Loanes, 26 Eylül 2022).

Kültürel güvenikle bağdaştırılan diğer önemi bir olgunun ise din olduğu görülmektedir. Bu anlamda son dönemlerde Avrupa ülkelerinde Müslümanlara ve göçmenlere yönelik karşıtlığın oldukça arttığı gözlemlenmektedir. Özellikle 11 Eylül saldırılarının ardından Avrupalıların ötekileştirdiği yeni topluluk Müslümanlar olmuştur. Avrupa halklarına Müslümanlarla ilgili oluşturulan kimlik, güvenlik ve refah kaygıları karşılık bulmuş ve Avrupa’da aşırı sağ partilerin oyları son dönemde oldukça yükselmiştir (Ersen, 5 Ekim 2022). Dolayısıyla Avrupa’da kültürel güvenlik

unsuruna en büyük tehdit olarak gösterilen grup Müslümanlardır. Avrupa'daki radikal sağ partiler çoğunlukla göçmenlerin, Avrupa'nın Hıristiyan değerlerine karşı büyük bir tehdit oluşturduğu ve buna yönelik savunma harcamalarının geliştirilmesi, hatta bir Avrupa ordusu kurulmasının gerekliliği yönünde beyanatlarda bulunmuştur (Tahincioğlu, 2020: 286). Bu alanda özellikle İslam karşıtlığı üzerinden yaptığı söylemlerle Hollanda'daki Geert Wilders liderliğindeki Özgürlük Partisi bir sembol haline gelmiştir (Yıldırım, 2017: 62). Wilders, İslam düşmanlığı üzerine söylemlerde bulunarak bu durumu bir seçim aracı haline getirmiştir. Wilders, seçim kampanyalarında "İslam ölümcüldür" ifadelerinin bulunduğu reklam filmlerini kullanmış, camileri kapatmak ve Kur'an'ı yasaklamak istediğini belirtmiştir. Wilders'e göre, İslam dini demokrasi ile uyuşmamaktadır ve medeniyetler üzerinde yıkıcı bir etkiye sahiptir. Bu nedenle Wilders, Müslüman göçmenlerin evlerine dönmeleri yönünde yoğun faaliyetlerde bulunmuş ve İslam dininin Hollanda'da yasaklanması yönünde söylemler gerçekleştirmiştir (Milliyet, 25 Ekim 2020). Çoğu Batı Avrupa ülkesindeki entelektüeller ve politikacılar, İslam'ın demokrasi ile uyumluluğunu tartışmaya başlamış olup, bu da giderek artan sayıda Müslüman göçmenleri kısıtlama çağrılarına yol açmıştır (Muddle, 2011: 15).

Yukarıda bahsedilen kültürün güvenleleştirilmesi Meloni'nin de göçmen politikasının temel savlarından biri olmuştur. Meloni, göçmenlerin, İtalyan kimliğinin erimesine neden olduğunu belirtmiş ve seçim kampanyalarında kitlesel göçe hayır sloganını kullanmıştır. Meloni, göçmenlerin çok hızlı ürediğini bu nedenle de İtalyan nüfusun azınlıkta kalacağını iddia etmektedir. Bu nedenle de İtalyan kadınların doğum oranlarının artırılmasına yönelik politikalar uygulanması gerektiğini belirtmiştir. Bu bağlamda Meloni, annelere maddi destek verilmesi, kürtajın ve boşanmanın zorlaştırılması, ücretsiz kreşlerin çoğalması gerektiğini savunmuştur. Bu yönde ilk adım, fetüsün yasal açıdan insan olarak tanınmasını öngören bir yasa değişikliği olmuştur (Pınar, 5 Ekim 2022). Ayrıca Meloni bu bağlamda ücretsiz kreşler, şirket kreşleri ve oyun odaları sağlayarak doğum oranını desteklemeyi planladıklarını, çocuklara yönelik ürün ve hizmetlerde KDV oranını

düşüreceklerini, temel sosyal yardım düzeylerinin artırılması yoluyla bakmakla yükümlü olunan engelli ailelere somut destek verileceğini, genç annelerin çalışmalarının korunacağını hükümet programında belirtmiştir (Fdl, Il Programma Pronti A Risolvere Italia, 25 Eylül 2022: 33).

Meloni, Afrikalıların İtalya’ya göç etmesinin planlı bir nüfus değişim komplosu olduğunu belirtmiştir (Pınar, 25 Temmuz 2022). Meloni, sosyal medyada, Akdeniz’de deniz ablukası uygulayacağını ve Kuzey Afrika’dan yasa dışı göçmenleri yasaklayacağını açıklamıştır. Bu anlamda Meloni, ne olursa olsun onları durduracağız diyerek Trump’ın göçmen karşıtı söylemlerine atıfta bulunmuştur (Raney, 25 Eylül 2022).

Meloni’nin özellikle çok sıkı bir İslam karşıtı olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Meloni, seçim kampanyalarında Avrupa’nın İslamlaşmasının önüne geçilmesi gerektiğine vurgu yapmıştır. Bu anlamda göçmenlere yönelik cami açılımlarını protesto etmiş, özellikle Müslüman göçmenlerin sayısının artmaması gerektiğini belirtmiştir. Meloni, İslam dininin şiddete sebep olduğunu iddia etmiş ve IŞİD ile bütün Müslümanları özdeşleştirmiştir (Son Dakika, 26 Eylül 2022). Dolayısıyla Meloni’nin, İtalyan kimliğine tehdit olarak konumlandığı bir diğer olgu ise İslam olmuştur. Meloni, seçim kampanyasında İtalya’nın kültürel güvenliğine vurgu yaparken İslam dinini oldukça kullanmıştır. Meloni hükümet programında her türlü Antisemitizm ve İslami köktencilikle mücadele edeceklerini açıklamıştır (Fdl, Il Programma Pronti A Risolvere Italia, 25 Eylül 2022: 32). Ayrıca Meloni seçim programında, Avrupa’nın klasik ve Yahudi-Hıristiyan tarihi ve kültürel köklerinin ve kimliklerinin savunulacağını ve tanıtılacağını belirtmiştir (Fdl, Programma Elettorale Del Movimento Politico, 25 Eylül 2022: 32).

Tüm bu bilgiler ışığında Meloni’nin, milli kimlik, kültürel kimlik, demokrasi kültürü, toplumsal uyum ve Hıristiyan kültürü gibi göç karşıtı önlemleri kullanacağı düşünülmektedir. Bu anlamda Meloni’nin ilerleyen yıllarda uygulayacağı politikaların; homojen toplum, daha sıkı vatandaşlık kuralları getirme, eğitimde İtalyan kültür ve tarihine daha fazla yoğunlaşma, çok kültürlülük politikaları ve

entegrasyon politikalarında kısıtlayamaya gitme, yerel nüfusu arttırma, Hıristiyan değerlerini daha fazla yayma ve İslamileşmenin önlenmesi gibi konularda odaklanacağı düşünülmektedir (Mandacı ve Özerim, 2013:122).

5. Toplumsal Güvenlik: Sınırları Kontrol Altına Almak

Avrupa'daki radikal sağ partilerin genel olarak göç karşıtı söylemlerinde bir diğer öne çıkar faktör toplumsal güvenlik olmuştur. Toplumsal güvenlik, göçmenlerin, bir ülkenin kendi vatandaşlarına yönelik tehditlerini ifade etmektedir. Bu kapsamda göçmenler, mevcut ülkenin vatandaşları için bir tehlike olarak görülmektedir. Özellikle 11 Eylül terör saldırılarından sonra, göç olgusuna toplumsal güvenlik perspektifinden bakılmaya başlanmıştır. Bu doğrultuda göçmenler bazı kesimler tarafından artık sadece ülkenin asayişini bozan kişiler olarak değil, terör faaliyetleriyle ilişkilendirilen kişiler olarak görülmüştür.

Toplumsal güvenlik teması, radikal sağ partiler tarafından göç alanına uyarlandığında sınır kontrollerinin arttırılması ve yabancıların vize almasının zorlaştırılması, AB'ye göç etmek isteyen insanların yasal olarak ülkeye girişinin zorlanması çıktılarına doğurmuştur (Şemsit, 2010: 57). Bütün bu olumsuz yaklaşımların bir sonucu olarak, özellikle son yıllarda göçmenler yabancı terörist kavramıyla ilişkilendirilmiştir. Bu anlamda göç, en önemli varoluşsal tehditlerden birini ifade etmeye başlamıştır.

Toplumsal bağlamda göçmen konusu, terörizm, göçmen kaçakçılığı, insan ticareti gibi suçlarla bağlantılı gösterilerek de güvenlik konusu haline getirilmiştir. Bu anlamda Avrupa'daki radikal sağ partiler, özellikle yasa dışı göçün engellenmesi için ciddi tedbirler almaktadırlar. Radikal sağ partiler göçmen olgusunu, terörizm, radikalizm, ırkçılık, asimilasyon gibi birçok olumsuz faktörle ilişkilendirmiştir (Şener, 2017: 20). Radikal sağ partiler, göçmenlerin ev sahibi nüfusa göre suç işleme olasılığının çok daha yüksek olduğunu, ancak gerçek suç seviyesinin politikacılar tarafından halktan saklandığını iddia etmektedirler. Dahası, devletin bu suçlularla sözde yumuşak bir şekilde ilgilenmesini kınamakta ve onların sınır dışı edilmesini ya da cezalandırılmasını istemektedirler (Muddle, 2011: 5). Nitekim 1972 yılında

Fransa’da Jean-Marie Le Pen tarafından kurulan Ulusal Cephe partisi, göçmen olgusunu toplumsal güvenlikle bağdaştırarak önemli seçim başarıları elde etmiştir. Ulusal Cephe partisinin lideri olan Jean-Marie Le Pen, göçmenleri “pislik, suç, yoksulluk ve İslami terörizm” kavramları ile bağdaştırmıştır. Jean-Marie Le Pen "göçmenler şimdi mahallelerimizde, tren istasyonlarının etrafında ya da gecekondular mahallelerinde dolaşıyorlar, Fransa'nın muazzam güvenlik ve kamu hijyeni sorunlarına neden oluyor" ve "artık terörizme alıştık" ifadesini kullanmıştır (Nossiter, 5 Şubat 2015). Le Pen, seçim kampanyalarında göçmenlerin bütçeye ve toplumsal güvenliğe yönelik olumsuz etkilerine ve bu bağlamda adli vakaların sayılarındaki artış oranlarına odaklanmıştır. Le Pen, göçmenler hakkındaki bu söylemleri ile 1970’li yıllarında ortalarından itibaren yoğun göç alan Fransa'nın siyasi gündemini etkilemeyi başarmıştır. Bu bağlamda Fransa'da sadece radikal sağ partiler değil Komünist partiler de göçmen konusunu gündemlerine almak zorunda kalmıştır (Aras ve Sağiroğlu, 2018: 64). Yine Macaristan Başbakanı Viktor Orban göçmenler için "hırsızlar", "kundakçılar", "hastalıkların kaynağı" ve "suçlular" ifadelerini kullanmıştır (Tok, 2017: 90). Orban bu söylemleri ile göç olgusunu sertlik yanlısı politika alanına taşımış ve göçmenler üzerinde daha sert göç politikaları uygulanmasını meşrulaştırmak istemiştir. Özellikle 2015 yılında mülteci krizi en üst seviyelerdeyken Orban, göçmen sorununu bir seçim aracı olarak kullanmıştır. Orban’ın bu söylemleri kamuoyunda karşılık bulmuş ve Avrupa’daki birçok radikal sağ parti göçmen sorununu bir seçim aracına dönüştürmüştür.

Fdl partisine bakıldığında göçün toplumsal güvenliğe etkisi, partinin ilgilendiği temel konuların başında gelmektedir. Bu anlamda Meloni hükümet programında yasa dışı göçün İtalyan vatandaşlarının güvenliğini tehdit ettiğini ve şehirlerin yaşanmaz halde olduğunu belirtmiştir. Meloni, hükümet programında yasadışı göçmenleri destekleyen STK’ları ağır bir biçimde eleştirmiş ve her türlü antisemitizme ve İslami köktencilığe karşı duracağını açıklamıştır (Fdl, Il Programma Pronti A Risolvere Italia, 25 Eylül 2022: 31). Meloni, İtalya’daki göçmen nüfusa dikkat çekerek, bu durumun güvenlik açısından sürdürülemez

olduğunu belirtmiştir. Fakat gerçekte ISTAT verilerine bakıldığında, polis güçleri tarafından adli makamlara bildirilen suçların son on yılda azaldığı tespit edilmiştir. İtalya’da 2012 yılında toplam 2,8 milyondan fazla suç bildirilmiş, 2019’da yüzde on sekizlik bir azalmayla suç sayısı 2,3 milyona düşmüştür. 2020 yılında ise Covid-19 pandemisi ile getirilen kısıtlamalar nedeniyle suç oranlarında belirgin bir düşüş yaşanmıştır. 2021’in ikinci yarısından 2022’nin ilk yarısına kadar, suç oranlarında belirli bir yükseliş yaşanmış, fakat bu, pandemi ve tecrit uygulamalarından önceki rakamların hala daha altında olmuştur (Gallici,12 Ağustos 2022). Ayrıca Meloni yönetime geldikten kısa bir süre sonra göçmenler üzerinde sert politikalar uygulamaya başlamıştır. Meloni, Akdeniz’de göçmenleri kurtaran dört STK gemisine önce limanlarını açmamakta direnmiş, ardından da liman verdiği üç geminin ikisindeki göçmenleri acil sağlık koşullarına göre "seçerek" tahliye etmiştir. Bu durum söz konusu dört gemiden birine limanlarını açan Fransa’nın sert tepkisini çekmiştir. Fransa, İtalya’dan göçmenleri yeniden yerleştirme programı çerçevesinde alacağı üç bin beş yüz göçmen alımını askıya aldığı duyurmuştur. Meloni ise Fransa’nın bu tepkisini, "anlaşılmaz, haksız ve agresif" olarak nitelemiştir. Dolayısıyla Meloni, başta Fransa olmak üzere göçmen meselesi kapsamında birçok Avrupa ülkesiyle sorun yaşamaktadır (Seçkin, 1 Kasım 2022). Meloni, Yeni adı X olan Twitter’da AB’nin göçmen politikasını şiddetli bir biçimde eleştirmiştir. Meloni, AB’nin İtalya’yı şiddet eylemlerinden sorumlu olan göçmenlere yiyecek, barınma ve sübvansiyon garantisi vermeye zorladığını belirtmiştir (Meloni, 12 Ağustos 2022). Yine Meloni aynı gün tweetinde II Giornale tarafından yayınlanan bir makalenin başlığı olan “şiddet yanlısı göçmenleri asla hoş karşılamaktan mahrum etmeyin: çılgın AB cezası” sözlerini yayınlayarak AB’nin göçmen politikasından rahatsız olduğunu yinelemiştir (Canetta, 19 Ağustos 2022). Meloni, Avrupa’nın İtalya’yı şiddet eylemlerinden sorumlu olan göçmenleri topraklarında tutmaya mecbur ettiklerini iddia etmiştir. Dolayısıyla Meloni’nin söylemlerine bakıldığında göçmenleri şiddet eylemleriyle bağdaştırdığı ve İtalya’nın güvenliği açısından önemli güvenlik konularının başında getirdiği görülmektedir. Bu doğrultuda Meloni

söylemleri ve uyguladığı politikalarla göçmen olgusunu araçsallaştırmaktadır. Bu nedenle Meloni’nin başkanlığının ilerleyen yıllarında dış sınırların kontrollerini sıkılaştıracağı, göçmen sayılarını azaltacağı, suça karışan göçmenlere karşı çok daha ağır cezalar uygulayacağı düşünülmektedir.

Sonuç

Avrupa’daki radikal sağ partilerin göçmen konusuna özellikle 11 Eylül saldırılarının ardından güvenlik perspektifinden bakmaya başladıkları ve bu konuyu bir seçim aracı olarak kullandıkları gözlemlenmektedir. Fakat bununla birlikte radikal sağ partiler göçmen konusunu sadece ulusal güvenlikle bağdaştırmamakta göçmenlerin, göç alan ülkelerin ekonomilerine, kültürlerine ve toplumlarına bir tehdit olarak görme savlarını da kullanmaktadırlar. Dolayısıyla Avrupa’daki radikal sağ partiler, bu politikalarıyla göçmen konusunu güvenikleştirme alanına taşımışlar ve göçmenlerin güvenliğini görmezden gelmişlerdir.

Avrupa’daki radikal sağ partilerin özellikle ülkelerin ekonomik veya siyasi kriz dönemlerinde güç kazanmaya başladıkları görülmektedir. Radikal sağ partiler tarafından kötüleşen ekonomi, terörizm, suç oranlarının artması gibi durumların nedeni olarak göçmenler hedef gösterilerek göçmen konusunun bir istisnai durumlar olarak sertlik yanlısı politika alanına taşınması hedeflenmiştir. Böylelikle göçmenlere yönelik daha sert tedbirlerin alınması meşru gösterilmeye çalışılmıştır. Fakat reel gerçekliğe bakıldığında, göçmenlerin ülkelerin siyasi, ekonomik veya toplumsal güvenliklerine bir tehdit olmadığı belirtilmelidir. Aksine radikal sağ partilerin bu söylemleri çoğulculuk, çok kültürlülük, ayırım yapmama, hoşgörü, özgürlük gibi Avrupa değerlerine bir tehdit oluşturmaktadır. Bu değerler Avrupa Birliği’nin varoluşsal değerleridir. Avrupa bu değerleri aynı zamanda dünya için bir medeniyet projesi olarak tarif etmektedir. Bu şartlar altında Avrupalı radikal sağ partilerin göç ve göçmen karşıtı ırkçılığa varan tutumları herşeyden önce Avrupa’nın bizi kendisi için bir büyük varoluşsal tehdittir. Avrupa ülkeleri, üçüncü dünya ülkeleriyle ilişkilerini geliştirmek için bu değerlerin geliştirilmesi koşulunu koyarken, göçmenler üzerinde uyguladığı bu güvenlik politikalarıyla kendi normatif

gücüne bir darbe indirmektedir. Bu anlamda Avrupa'da en fazla göçmen nüfusu barından ülkelerden biri olan İtalya ön plana çıkmaktadır. Meloni'nin göçmenlere yönelik uyguladığı politikaların insani boyutta değil ulusal, toplumsal, kültürel ve ekonomik güvenlik kapsamında çıkar odaklı olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda İtalya'da öncelikle göçmen karşıtı politikalarda dikkati çeken ilk unsurun, kültürel faktörler olduğu düşünülmektedir. Özellikle, sıkı bir milliyetçi olan Meloni, söylemlerinde Önce İtalyanlar mottosunu öne çıkarmış, Hıristiyan değerlerinin savunulması gerektiğini dile getirmiş ve İslam karşıtlığını güvenlik temalarına dahil etmiştir. Tabii ki kültürel unsurlara ek olarak İtalya'daki işsizlik, enflasyon gibi mevcut ekonomik sıkıntılar, suç oranları, terör eylemleri, toplumsal aksaklıklar Meloni'nin göç politikasını güvenlikleştirme araçlarından olmuştur. Meloni'nin seçim programında sıklıkla vurguladığı bu değerler ve sorunlar İtalyan vatandaşlarında karşılık bulmuş, Meloni İtalya'da 2022 yılında yapılan seçimlerde birinci çıkmıştır.

Netice itibarıyla İtalya'nın Kardeşleri Partisi örneğinde olduğu gibi son yıllarda Avrupa'daki radikal sağ partilerin göçmen konusunu önemli bir seçim aracı haline getirdikleri gözlemlenmektedir. Bu durum göçmenlere karşı daha sert politikalar uygulanması sonucunu doğurmuştur. Bu noktada göçmenlerin güvenlikleri oldukça ihmal edilmiş ve göçmenlere yönelik birçok insan hakkı ihlalleri yaşanmıştır. Bu durum Avrupa'da giderek artan bir biçimde aşırı milliyetçiliğin ve ırkçılığın artmasına ve göçmenlerin toplumdan dışlanmasına neden olmuştur. Böylelikle insan kaçakçılığı, fuhuş gibi daha fazla yasa dışı faaliyetlere karışmak zorunda kalan göçmenlerin yaşam koşulları giderek kötüleşmiştir. Dolayısıyla Avrupa ülkelerinin göç konusundaki bu güvenlikçi yaklaşımları başarılı olmamış aksine bu politikalarla kendi güvenliklerine bir darbe indirmişlerdir. Bu noktada Avrupa ülkeleri ilk aşamada göç ve göçmen konusunu askeri güç kullanma, zorlama yöntemleri gibi olağan dışı tedbirler gerektirecek sertlik yanlısı politika alanından çıkarmalı ve demokrasinin ve müzakerenin hakim olduğu süreçler alanına taşınmalıdır. Radikal sağ partiler göçmenler üzerinden şiddet eylemlerini meşru

gösterecek politikalarından kaçınılmalı, otoriter bir bakış açısıyla göçmen sorununa yaklaşmamalıdır. Dolayısıyla Avrupa’daki radikal sağ partiler göçmen meselesini “güvenlik dışına” taşınmalı ve göçmenlere karşı daha kapsayıcı, özgürleştirici ve demokratik politikalar geliştirmelidir. Aksi tutumların ise Avrupa’nın ve Avrupa medeniyetinin kendi kendini inkar ve yok etme sürecine tekabül edeceği aşikardır.

Kaynakça

- Aras, İ. & Sağıroğlu, A. (2018). Avrupa Aşırı Sağında Göçmen Karşıtlığı: Fransa ve Macaristan Örneği. *Mukaddime*, 9(1), 59-77.
- Balzacq, T. (2002). “Constructivism and Securitization Studies”. Routledge: Handbook of Security Studies.
- Betz, H. (2001). Exclusionary Populism in Austria, Italy, and Switzerland. *International Journal*, 56(3), 393- 420.
- Buzan, B., Weaer, o. & Wilde, J. (1997). *Security A New Framework for Analysis*. London: Lynne Rienner Publishers.
- Can, P. & Arner, H. (2012). Küresel Göç ve Avrupa Birliği ile Türkiye’nin Göç Politikalarının Gelişimi. *Orsam*. Rapor No:22.
- Canetta, T. (2022, 19 Ağustos). Meloni E Fuorviante Su Migranti, Sicurezza e Ue). *Pagella Politica*. <https://pagellapolitica.it/articoli/meloni-fuorviante-immigrazione-sicurezza-ue>
- Ceylan Tok, G. (2018). The Politicization of Migration And The Rise Of Competitive Authoritarianism in Hungary. *Akdeniz İ.İ.B.F Dergisi*, (37) , 88-117.
- Demir, E. (2018). 21 Yüzyılda Uluslararası Göç ve Mülteciler: Bir Türkiye Perspektifi, Hasan Hüseyin Aygöl& Erdal Eke. *Sinop Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 267274.
- Ellen Loanes, E. (2022, 26 Eylül). Where Giorgia Meloni, Italy’s New Prime Minister, Wants, Explained. *Vox* <https://www.vox.com/2022/9/24/23369572/italy-election-meloni-brothers-of-italy-far-right>
- Erdoğan, İ. (2013). Küreselleşme Olgusu Bağlamında Yeni Güvenlik Algısı. *Akademik Bakış*, 6(12), 265-292.
- Ersen, E. (2022, 5 Ekim). İtalya’da Aşırı Sağın Zaferi, Müslümanlar ve Göçmenler İçin Tehlike Oluşturuyor. AA *Analiz* <https://www.aa.com.tr/tr/ayrimcilikhatti/ayrimcilik/italyada-asiri-sagin-secim-zaferi-gocmenler-ve-muslimanlar-icin-tehlike-olusturuyor/1815112>
- Euronews (2022, 11 Kasım). İtalya, Yetişkin Göçmen Erkeklerle Limanını Kapattı. <https://tr.euronews.com/2022/11/06/italya-yetiskin-erkek-gocmenlere-limanlarini-kapatti>
- FDL Programma Elet’ toraete Del Movimento Politica [https://dait.interno.gov.it/documenti/trasparenza/POLITICHE_20220925/Documenti/68/\(68_prog_2_-\)programma.pdf](https://dait.interno.gov.it/documenti/trasparenza/POLITICHE_20220925/Documenti/68/(68_prog_2_-)programma.pdf)
- FDL (2022, 25 Eylül). Il Programma Pronti A Risolvere. https://www.fratelli-italia.it/wp-content/uploads/2022/08/Brochure_programma_FdI_qr_def.pdf[content/uploads/2022/08/Brochure_programma_FdI_qr_def.pdf](https://www.fratelli-italia.it/wp-content/uploads/2022/08/Brochure_programma_FdI_qr_def.pdf)

- Gallici, F. (2022, 12 Ağustos). Mai togliere L'Accoglienza Ai Migranti Violenti: La Folle Sentezna Ue. *Il Giornale* <https://www.ilgiornale.it/news/cronache/accoglienza-mai-revocabile-anche-migranti-violenti-leuropa-2058420.html>
- Guida, M. (2022). Perspektif: Giorgia Meloni ve İtalya Parlamento Seçimleri. *Seta Analiz*. <https://www.setav.org/yazar/michelangelo-guida>.
- Güleç, C. (2015). Avrupa Birliği'nin Göç Politikaları ve Türkiye'ye Yansımaları. *Tesam Akademik Dergisi*, 2(5), 81-100.
- Huymans, J. (2000). The European Union and the Securitization of Migration. *Journal of Common Market Studies*, 38(5), 751-777.
- Küçük, M. (2021). Göç-Güvenlik Bağlantısını Yeniden Düşünmek: Eleştirel Güvenlik Yaklaşımları, Özgürleşme ve Türkiye'deki Suriyeli Mülteciler. *Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 18(69), 3-28.
- Loguercio, L. (2022, 11 Ağustos). I Fatti Dietro La Promessa : il Blocco Navale (di Fratelli d' Italia. *Pagella Politica*.
- Mandacı, N. & Özerim, G. (2013). Uluslararası Göçlerin Bir Güvenlik Konusuna Dönüşümü: Avrupa'da Radikal Sağ Partiler ve Göçün Güvenlikleştirilmesi. *Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 10(39), 105-130.
- Mandacı, N. (2012). Avrupa'daki Radikal Sağ Partiler ve Balkanlı Kuzenleri: Çanlar Türkiye İçin Çalıyor. *Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 9(33), s. 41-49.
- Meloni, G. (@GiorgiaMeloni). (12 Ağustos 2022). Un'altra folle sentenza UE, che stavolta ci obbliga A Garantire Vitto, Alloggio E Sussidio Agli Immigrati Che Si Sono Resi Responsabili Di "Reati E Atti Violenti". La Sinistra Tace, Ma Noi Continueremo A Pretendere Dignità Per I Cittadini Italiani. (Tweet). Twitter. https://twitter.com/GiorgiaMeloni/status/1558170903636230145?t=gy6xW4a6f9z_nMIFBmmrZXA&s=19
- Milliyet. (2020, 25 Ekim). Son Dakika. Geert Wilders'ten Skandal Paylaşım! Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı Hedef Aldı. <https://www.milliyet.com.tr/siyaset/son-dakika-geert-wildersten-skandal-paylasim-cumhurbaskani-erdogani-hedef-aldi-6338491>
- Miş, N. (2011). Güvenlikleştirme Teorisi ve Siyasal Olanın Güvenlikleştirilmesi. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 6 (2), 345-381.
- Mudde, C. (2011). The Relationship Between Immigration And Nativism In Europe And North America. *From the Selected Works Of Cas Mudde*. <https://citeseerx.ist.psu.edu/document?repid=rep1&type=pdf&doi=a13d2a3002c74730f6b105ba4221168823b47fd3>
- Navale, B. Dipartimento Nazionale Sicurezza, Legalita, Immigrazino. Sicurezza Accoglienza. *Fratelli d' Italia*. https://www.fratelli-italia.it/wp-content/uploads/2021/03/BLOCCO_NAVALE_rev.pdf#page=4.
- Nossiter, A. (2015, 5 Şubat). For Marine Le Pen, Migrations Is A Ready-Made Issue. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2015/10/06/world/europe/for-marine-lepen-migration-is-a-ready-made-issue.html>
- Perspektif (2022, 23 Eylül). Göçmen Karşıtı Politikalar İtalya'nın Gerçeklerini mi Reddediyor?. <https://perspektif.eu/2022/09/23/gocmen-karsiti-partiler-italyanin-gerceklerini-mi-reddediyor/>
- Pınar, Ö. (2017, 5 Ekim). İtalyan Bakandan Göçmen Çocuklarına Vatandaşlık Hakkı İçin Açlık Grevi. *BBC News Türkçe*. <https://www.bbc.com/turkce/articles/cgegvlz19ko>

- Pınar, Ö. (2022, 25 Temmuz). Giorgia Meloni: İtalya'nın İlk Kadın Başbakanı Olmaya Giden Aşırı Sağcı Siyasetçi. *BBC News Türkçe*. <https://www.bbc.com/turkce/articles/cgx01wq5217o>
- Pınar, Ö. (2022,8 Kasım). İtalya İçişleri Bakanı'nın 'Artık yük' Diyerek Reddedtiği Göçmenlerden Üçü Denize Atladı. *BBC News Türkçe*
- Ramet, S. (1994). Triple Chauvinism in the New Eastern Europe, Social Currents in Eastern Europe: The Sources and Consequences of the Great Transformation, Duke University Press, 121–129
- Raney, A. (2022, 22 Eylül). What You Need To Know About Italy's New Far-Right Leader Giorgia Meloni. *Npr*. <https://www.npr.org/2022/09/24/1124685476/giorgia-meloni-italy-election>
- Seçkin, B. (2022, 10 Kasım). İtalya-Fransa İlişkileri Düzensiz Göç Nedeniyle Gerildi. AA Analiz. <https://www.aa.com.tr/dunya/italya-fransa-iliskileri-duzensiz-goc-meselesi-nedeniyle-gerildi/2734906>
- Şemşit, S. (2018). Avrupa Birliği Politikaları Bağlamında Uluslararası Göç Olgusu ve Türleri. *Yönetim ve Ekonomi*, 25(1), 270-289.
- Son Dakika (2022, 26 Eylül). İtalya’da Tehlikeli Dönem! İslam Karşısı Meloni’nin Twitter Hesabındaki Arapça “Nun” Harfi Ne Anlama Geliyor?. <https://www.sondakika.com/dunya/haber-italya-da-dun-yapilan-genel-secimleri-giorgia-meloni-liderligindeki-asiri-sagci-15309292/>
- Şener, B. (2017). Soğuk Savaş Sonrası Dönemde Uluslararası Göç Olgusu ve Ulusal Güvenlik Üzerindeki Etkileri Üzerine Bir Değerlendirme. *Güvenlik Bilimleri Dergisi*, 6 (1), 01-31.
- Tahincioğlu, N. (2020). Avrupa’daki Sağ Popülist Partilerin Göçmen Karşısı Söylemleri Üzerine Bir Değerlendirme. *Kırklareli Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(2), 282291.
- Tardif, J. (2022). Intercultural Dialogues and Cultural Security. *Global Policy Forum* <https://archive.globalpolicy.org/globaliz/cultural/2002/09intercultural.htm>
- Tok, Gül Ceylan (2018). The Politicization of Migration and the Rise of Competitive Authoritarianism in Hungary. *Akdeniz İ.İ.B.F. Dergisi*, (37), 88-117.
- Tokatlı, S. (2023). Yeni Dünya Düzeninde Değişen Dinamiklerin Küresel Politikaya Etkisi. *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırma Dergisi*, 8(1), 902-929.
- Wood, W. & Demko, J. (1994). *Reordering the World Geopolitical Perspectives on The Twenty-First Century* Westview Press.
- Yavaş, G. (2022, 26 Eylül). Meloni Kazandı: Avrupa’ya Faşizmin Gölgesi İtalya’dan Düşü. *Fikir Turu*, <https://fikirturu.com/jeo-politik/meloni-kazandi-avrupaya-fasizmin-golgesi-italyadan-dustu/>
- Yıldırım, Y. (2017). Liberal Demokrasinin Krizi Bağlamında Avrupa’da Sağ Popülizm ve Yükselen Aşırı Sağ. *Amme İdaresi Dergisi*, 50(2), 51-72.

Extended Abstract

After the Second World War, the Western world faced many mass migration movements, primarily economic. At the first stage, while economic-based migration movements were acceptable by European countries, they started to be seen as a threat especially after the September 11 terrorist attack. Therefore, in recent years, European countries have looked at immigration from a security perspective and have produced exclusionary discourses on immigrants. Explaining these exclusionary policies of European countries against immigrants with only xenophobia would be to oversimplify this problem. Likewise, it will be insufficient to examine these policies of European countries through the concept of "securitization" that the Copenhagen School added to the literature. At this point, the anti-immigrant opposition of the "Party of the Brothers of Italy (*Fratelli d' Italia- Fdl*)" in Italy, which forms the basis of this study, has been analyzed with the effects of many actors at different levels.

After the Cold War, the scope and consequences of the concept of migration have expanded with the effect of globalization. In Europe, which developed policies based on anti-immigration after the 1990s, radical right parties began to increase their influence in politics. This situation created a shock effect in the international public opinion in the first place. However, especially after the Arab Spring, this situation has become more acceptable and a consensus has emerged among European countries on the need to oppose all forms of immigration. Thus, migration has now become a security issue for European countries. In this study, the security themes generally used by the radical right parties in their anti-immigration discourse were examined through the Fdl's anti-immigration discourse. For this analysis, securitization theory and the critical discourse analysis method, which the Copenhagen School added to the literature, were used. While this party was selected for examination, its background on immigration, electoral successes, government and party programs are the starting point. When the existing literature is examined, it is observed that the migration of radical right parties in Europe is basically securitized by using four main security themes. These security themes national security, economic security, cultural security and social security. Therefore, in the article, the anti-immigration discourses of radical right parties in Europe, in particular the Fdl, were analyzed within the framework of these security themes mentioned above.

In this section, which is examined under the heading do immigrants threaten national security, the analysis of the association of immigrants with national security by radical right parties in Europe has been made. In this context, radical right parties in Europe have achieved significant success in the elections by using the argument of seeing immigrants as a problem for the national security of existing countries. In this framework, when the Fdl's anti-immigration policies are examined, it is seen that the party is based on protecting the concept of "Italian nation". In this context, it is thought that the most important concept that stands out in Meloni's election campaign is that I am an "Italian." Meloni gave great importance to the issue of immigrants in his election campaigns and claimed that immigrants harmed Italy's national security. These statements of Meloni were met by the Italian people and Meloni was elected prime minister. In this context, after Meloni was elected president, he ignored the security of immigrants by implementing much harsher policies on immigrants. Therefore, by presenting immigrants as a threat to Italy's national security, Meloni wanted to show this harsh policy as legitimate. The issue of immigration has entered an exceptional policy area. This situation caused the living conditions of immigrants to deteriorate gradually.

In the article, first of all, critical theory has been analyzed within the framework of migration phenomenon. In this context, the concept of securitization brought to the literature by the Copenhagen School, which is accepted as an important school in critical theory, is explained. In this direction, the link between the concept of securitization and migration has been analyzed. Then, the analysis of how the Radical Right parties in Europe reconcile immigration with national security was made. In this context, the post-presidential election policies of Meloni, who is the leader of the Brothers of Italy Party, were analyzed, primarily the election and government program. In this part of the article, it is stated that the Radical Right parties in Europe use the argument of seeing immigrants as a threat to the social stability, demographic security, cultural identities, social security system, welfare state philosophies and internal security of the countries, and with these discourses, they carry the phenomenon of migration to the securitized area.

In another part of the article, the association of the Radical Right Parties in Europe with immigrants with economic security is examined under a separate heading. In this section, the association of the Radical Right Parties in Europe with migration with economic security is analyzed by giving the example of the Brother of Italy. Here, it has been concluded that immigrants are seen as a security threat, especially in countries experiencing economic instability and political turmoil. Because immigrants increase the current demand for job opportunities, public services and social security, which are already scarce. Thus, it was stated that the competition between the citizens of the current country and the immigrants increased, and this situation was seen more especially in low-skilled jobs. Therefore, it has been claimed that there is a lot of evidence showing that there is a fight for economic sharing in the core of the immigration policy of the European communities, especially the fact that the working class in Western Europe voted for radical parties in the 1990s, and this thesis was justified.

Under another heading in the article, on the basis of the Brothers of Italy, it is analyzed how the radical right Parties in Europe associate the phenomenon of immigration with the cultural security of the countries. In this context, it is concluded that radical right parties in Europe instrumentalize the phenomenon of immigration based on the thesis that immigrants can destroy European identity. Radical right-wing parties have implemented exclusionary policies against immigrants by using the argument of preserving collective identities and in this sense protecting their own society, culture and way of life against foreign interventions and contamination. In the same way, Meloni also carried out exclusionary policies on immigrants within the scope of cultural security. In this context, it is thought that Meloni will use values such as national identity, cultural identity, culture of democracy, social cohesion, and Christian culture in his anti-immigration discourses. In this sense, it is thought that Meloni's policies in the following years will be homogenous society, introducing stricter citizenship rules, focusing more on Italian culture and history in education, restricting multicultural policies and integration policies, increasing the local population, spreading Christian values more and preventing Islamization.

Later in the article, it was stated that radical right parties in Europe associated immigrants with social security. In this context, it has been analyzed that on the basis of the Brother of Italy, the radical right parties in Europe associate immigrants with the social security of countries. In this context, in the social context, the issue of migration has been made a security issue by showing it in connection with crimes such as terrorism, migrant smuggling and human trafficking. In this sense, radical right parties in Europe take serious measures especially to prevent illegal immigration. Radical right-wing parties have associated the phenomenon of immigration with many negative factors such as terrorism,

radicalism, racism and assimilation. Again, when we look at the discourses of Meloni, the leader of the Brothers of Italy, it is seen that he associates immigrants with acts of violence and is one of the most important security issues for the security of Italy. In this direction, Meloni instrumentalizes the phenomenon of immigrants with his discourses and policies. For this reason, it is thought that Meloni's presidency will tighten internal and external border controls on immigrants, reduce the number of immigrants, and impose much more severe sanctions against immigrants involved in crime in the coming years.

As a result, it has been observed that radical right parties in Europe have made the issue of immigration an important election tool in recent years, as in the example of the Brothers of Italy party. This has resulted in the implementation of more harsh policies against immigrants. At this point, the security of immigrants has been neglected and many human rights violations have been committed through immigrants. These policies have damaged European values such as freedom, tolerance, justice and pluralism. This situation has led to an increase in extreme nationalism and racism in Europe and the exclusion of immigrants from society. Thus, the living conditions of immigrants, who had to be involved in more illegal activities such as human smuggling and prostitution, have deteriorated. Therefore, these security approaches of European countries on immigration have not been successful, on the contrary, they have dealt a blow to their own security with these policies. At this point, European countries should first move the issue of migration out of the exceptional policy area that will require extraordinary measures, and move it to the normal policy area where democracy and negotiation dominate. In this direction, more inclusive, liberating and democratic policies should be developed against immigrants.